

I.1 Lineární topologie a jejich generování

Základní značení:

\mathbb{R} ... těleso reálných čísel

\mathbb{C} ... těleso komplexních čísel

\mathbb{F} ... těleso \mathbb{R} nebo \mathbb{C}

Je-li X vektorový prostor nad \mathbb{F} , nulový vektor značíme \mathbf{o} (a někdy také 0).

Je-li X vektorový prostor nad \mathbb{F} , $Y \subset\subset X$ znamená, že Y je podprostor X .

Definice. **Topologickým vektorovým prostorem** nad \mathbb{F} rozumíme dvojici (X, \mathcal{T}) , kde X je vektorový prostor nad \mathbb{F} a \mathcal{T} je topologie na X , která má následující dvě vlastnosti:

- (1) Zobrazení $(x, y) \mapsto x + y$ je spojitě zobrazení $X \times X$ do X .
- (2) Zobrazení $(t, x) \mapsto tx$ je spojitě zobrazení $\mathbb{F} \times X$ do X .

Místo termínu *topologický vektorový prostor* budeme používat zkratku **TVS**. Je-li (X, \mathcal{T}) navíc Hausdorffův, píšeme **HTVS**.

Symbolem $\mathcal{T}(\mathbf{o})$ budeme rozumět systém všech okolí bodu \mathbf{o} v (X, \mathcal{T}) .

Definice. Nechť (X, \mathcal{T}) je TVS. Prostor X se nazývá **lokálně konvexní**, pokud existuje báze okolí nuly tvořená konvexními množinami. Termín *lokálně konvexní TVS* budeme zkracovat **LCS**, Hausdorffův pak **HLCS**.

Příklady 1.

- (1) Nechť $(X, \|\cdot\|)$ je normovaný lineární prostor a \mathcal{T} nechť je topologie generovaná normou (tj. generovaná metrikou generovanou normou). Pak (X, \mathcal{T}) je HLCS.
- (2) Nechť Γ je libovolná neprázdná množina. Pak \mathbb{F}^Γ je HLCS, je-li opatřen součinnou topologií.
- (3) Prostor $\mathcal{C}(\mathbb{R}, \mathbb{F})$ spojitých funkcí na \mathbb{R} je HLCS, pokud je opatřen topologií lokálně stejnoměrné konvergence. Ta je generovaná například metrikou

$$\rho(f, g) = \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{2^n} \min\{1, \max\{|f(x) - g(x)|; x \in [-n, n]\}\}, \quad f, g \in \mathcal{C}(\mathbb{R}, \mathbb{F}).$$

- (4) Nechť $\Omega \subset \mathbb{C}$ je otevřená množina. Pak prostor $H(\Omega)$ holomorfních funkcí na Ω je HLCS, pokud je opatřen topologií lokálně stejnoměrné konvergence. Ta je generovaná například metrikou

$$\rho(f, g) = \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{2^n} \min\{1, \max\{|f(z) - g(z)|; z \in K_n\}\}, \quad f, g \in H(\Omega),$$

kde (K_n) je posloupnost kompaktních množin vyčerpávající Ω (tj. splňující $K_n \subset \text{Int } K_{n+1}$ pro každé $n \in \mathbb{N}$ a $\bigcup_n K_n = \Omega$).

- (5) Schwartzův prostor $\mathcal{S}(\mathbb{R}^d)$ je HLCS, pokud je opatřen topologií generovanou standardní metrikou.
- (6) Nechť $\Omega \subset \mathbb{R}^d$ je otevřená množina a $K \subset \Omega$ je kompaktní podmnožina. Pak prostor $\mathcal{D}_K(\Omega)$ je HLCS, pokud je opatřen topologií generovanou standardní metrikou.
- (7) Nechť (Ω, Σ, μ) je prostor s nezápornou mírou a $p \in (0, 1)$. Pak prostor $L^p(\Omega, \Sigma, \mu)$ tvořený třídami ekvivalence měřitelných funkcí $f: \Omega \rightarrow \mathbb{F}$ splňujících $\int_{\Omega} |f|^p d\mu < \infty$ je HTVS, pokud je opatřen topologií generovanou metrikou

$$\rho(f, g) = \int_{\Omega} |f - g|^p d\mu, \quad f, g \in L^p(\Omega, \Sigma, \mu).$$

Pokud například $\Omega = [0, 1]$ a μ je Lebesgueova míra nebo $\Omega = \mathbb{N}$ a μ je sčítací míra, pak tento prostor není lokálně konvexní.

Poznámka: Je-li (X, \mathcal{T}) TVS, pak \mathcal{T} je invariantní vůči posunutí. Tj., je-li $A \subset X$ a $x \in X$, pak A je otevřená, právě když $x + A$ je otevřená. Z toho plyne, že množina $A \subset X$ je okolím bodu $x \in X$, právě když $-x + A \in \mathcal{T}(\mathbf{o})$. Proto systém $\mathcal{T}(\mathbf{o})$ jednoznačně určuje topologii \mathcal{T} .

Definice. Nechť X je vektorový prostor nad \mathbb{F} a $A \subset X$. Říkáme, že množina A je

- **konvexní**, pokud pro každé $x, y \in A$ a každé $t \in [0, 1]$ platí $tx + (1 - t)y \in A$;
- **symetrická**, pokud $A = -A$;
- **vyvážená**, pokud pro každé $\alpha \in \mathbb{F}$ splňující $|\alpha| \leq 1$ platí $\alpha A \subset A$;
- **absolutně konvexní**, je-li konvexní a vyvážená;
- **pohlcující**, pokud pro každé $x \in X$ existuje $t > 0$, že $\{sx; s \in [0, t]\} \subset A$.

Definice. Nechť X je vektorový prostor nad \mathbb{F} a $A \subset X$. **Konvexním obalem** (vyváženým obalem, resp. **absolutně konvexním obalem**) množiny A rozumíme nejmenší konvexní (vyváženou, resp. absolutně konvexní) množinu obsahující A . Tuto množinu značíme $\text{co}(A)$ ($\text{b}(A)$, resp. $\text{aco}(A)$).

Větička 2. Nechť X je vektorový prostor nad \mathbb{F} a $A \subset X$.

- (a) Je-li $\mathbb{F} = \mathbb{R}$, pak A je absolutně konvexní, právě když je konvexní a symetrická.
- (b) $\text{co}(A) = \{t_1x_1 + \dots + t_kx_k; x_1, \dots, x_k \in A, t_1, \dots, t_k \geq 0, t_1 + \dots + t_k = 1\}$.
- (c) $\text{b}(A) = \{\alpha x; x \in A, \alpha \in \mathbb{F}, |\alpha| \leq 1\}$.
- (d) $\text{aco}(A) = \text{co}(\text{b}(A))$.

Větička 3. Nechť (X, \mathcal{T}) je TVS a $U \in \mathcal{T}(\mathbf{o})$. Pak platí:

- (i) U je pohlcující.
- (ii) Existuje $V \in \mathcal{T}(\mathbf{o})$ splňující $V + V \subset U$.
- (iii) Existuje $V \in \mathcal{T}(\mathbf{o})$ otevřená a vyvážená splňující $V \subset U$.
- (iv) Je-li X lokálně konvexní, existuje $V \in \mathcal{T}(\mathbf{o})$ otevřená a absolutně konvexní splňující $V \subset U$.

Věta 4.

(1) Nechť (X, \mathcal{T}) je TVS. Pak existuje \mathcal{U} , báze okolí \mathbf{o} s vlastnostmi:

- (i) Prvky \mathcal{U} jsou pohlcující, otevřené a vyvážené.
- (ii) Pro každé $U \in \mathcal{U}$ existuje $V \in \mathcal{U}$ splňující $V + V \subset U$.

Je-li X lokálně konvexní, lze \mathcal{U} volit tak, aby jeho prvky byly navíc absolutně konvexní. Je-li X navíc Hausdorffův, platí také $\bigcap \mathcal{U} = \{\mathbf{o}\}$.

(2) Obráceně, nechť X je vektorový prostor a \mathcal{U} je systém podmnožin X s vlastnostmi:

- (i) Prvky \mathcal{U} jsou pohlcující a vyvážené.
- (ii) Pro každé $U \in \mathcal{U}$ existuje $V \in \mathcal{U}$ splňující $V + V \subset U$.
- (iii) Pro každé $U, V \in \mathcal{U}$ existuje $W \in \mathcal{U}$ splňující $W \subset U \cap V$.

Pak existuje právě jedna topologie \mathcal{T} na X taková, že (X, \mathcal{T}) je TVS a \mathcal{U} je báze okolí \mathbf{o} . Jsou-li prvky \mathcal{U} absolutně konvexní, je \mathcal{T} lokálně konvexní. Pokud navíc $\bigcap \mathcal{U} = \{\mathbf{o}\}$, je \mathcal{T} Hausdorffova.

Příklady 5.

(1) Nechť T je Hausdorffův topologický prostor a $\mathcal{C}(T, \mathbb{F})$ nechť označuje prostor spojitých funkcí na T . Pak systém

$$\mathcal{U} = \left\{ \{f \in \mathcal{C}(T, \mathbb{F}); \max_{x \in K} |f(x)| < c\}; K \subset T \text{ kompaktní}, c > 0 \right\}$$

tvoří bázi okolí \mathbf{o} v jisté topologii, s níž $\mathcal{C}(T, \mathbb{F})$ tvoří HLCS. Jde o topologii stejnoměrné konvergence na kompaktech. Je-li T lokálně kompaktní, jde o topologii lokálně stejnoměrné konvergence.

(2) Nechť $\Omega \subset \mathbb{R}^d$ je otevřená množina a $\mathcal{D}(\Omega)$ nechť označuje prostor testovacích funkcí na Ω . Pak systém

$$\mathcal{U} = \{U \subset \mathcal{D}(\Omega) \text{ absolutně konvexní, pohlcující}; \\ \forall K \subset \Omega \text{ kompaktní} : U \cap \mathcal{D}_K(\Omega) \text{ je okolí nuly v } \mathcal{D}_K(\Omega)\}$$

tvoří bázi okolí \mathbf{o} v jisté topologii, s níž $\mathcal{D}(\Omega)$ tvoří HLCS.